

Woekerprijzen voor concerttickets aan banden gelegd...

written by Dennis_ Rombaut_ | augustus 25, 2016

[Woekerprijzen voor concerttickets aan banden gelegd...](#) maar niet altijd even makkelijk om je geld terug te krijgen.

Doorwinterde concertfans zullen het al wel eens mee hebben gemaakt: het concert van je favoriete band werd meteen uitverkocht, je viel net buiten de boot en je vond later via het internet toch nog een ticket, weliswaar aan het drievoudige van de prijs. Of net andersom: je kan onverwachts niet naar een concert of festival en je wilt je ticket doorverkopen, waarbij de verleiding er natuurlijk is om ook een centje te verdienen (echte eerlijke muzikliefhebbers zullen niet in deze verleiding komen).

Deze praktijken behoren in België sinds 30 juli 2013 tot het verleden door de Wet betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen. Het principe van de wet is eenvoudig: het is strikt verboden om tickets voor concerten, festivals,... door te verkopen voor een prijs, die hoger ligt dan diegene die werd aangerekend door de organisator en die door de doorverkoper dus zelf betaald werd. Je kan dus als koper al hetgeen dat je bovenop de oorspronkelijke verkoopprijs betaalde aan de doorverkoper van hem terugvorderen. Als je zelf een ticket aan een verhoogde prijs hebt aangekocht, moet je oppassen wanneer je zelf nogmaals aan een verhoogde prijs doorverkoopt. Je zal mogelijkerwijze aan de koper alles bovenop de oorspronkelijke prijs moeten terugbetalen, en niet enkel hetgeen je zelf extra aanrekende.

Wil je een *business model* maken van doorverkoop van tickets, dan ben je er ook aan voor de moeite, zelfs indien je niets bovenop de oorspronkelijk prijs vraagt (je slaat bijvoorbeeld tickets in onder de prijs van mensen die er zelf vanaf moeten, en verkoopt ze door aan de oorspronkelijke prijs). De wet verbiedt strikt elke regelmatige doorverkoop en laat enkel maar occasionele doorverkoop toe. De regelmatige doorverkoper stelt zich bloot aan burgerrechtelijke en strafrechtelijke vervolging.

Bij overtredingen van de wet kan de overheid een minnelijke schikking voorstellen aan de verkoper. De ambtenaren van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de *FOD Economie* zijn bevoegd om [eventuele inbreuken](#) op te sporen en vast te stellen. Ze hebben een *ruime bevoegdheid* gekregen. Ze kunnen

bijvoorbeeld binnentreden in lokalen en vertrekken en ze kunnen beslag leggen op documenten. Bijstand van de politie is mogelijk.

Bij gebrek aan betaling van de minnelijke schikking wordt het PV overgemaakt aan de Procureur des Konings.

Het teveel betaalde terugvorderen klinkt echter makkelijker dan het daadwerkelijk is.

Vaak gebeurt verkoop van tickets via het internet (bv. via TicketSwap) en is de beschikbare informatie van de verkoper beperkt tot een profielnaam en/of een e-mailadres. Soms berusten profielnaam en e-mailadres op fictieve namen, waardoor identificatie van de werkelijke verkoper moeilijk wordt. Daarom is het aan te raden, in de mate van het mogelijke, steeds uitgebreidere identiteitsgegevens van de verkoper te vragen bij aankoop van tickets via het internet. Daarnaast kan je aan de aanbieders van de verkoopsplatformen om gegevens van de verkoper vragen, maar dit komt mogelijks in conflict met de privacywetgeving.

De vraag stelt zich ook of de aanbieders van de verkoopsplatformen (bv. TicketSwap, Ebay,...) kunnen aangesproken worden, indien bv. de verkoper niet traceerbaar is. In principe is dit mogelijk volgens de Wet, nu ook “de verstrekking van middelen die worden aangewend voor een doorverkoop” volgens de Wet verboden is. In een arrest van 30 april 2015 heeft het Grondwettelijk Hof echter beslist dat op de uitbaters van elektronische platformen geen actieve toezicht -verplichting rust, maar dat van hen enkel verwacht kan worden dat zij optreden indien ze op de hoogte gesteld worden van een overtreding van de Wet. Dit perkt de mogelijkheden om je geld terug te vorderen van de uitbaters van de elektronische platformen natuurlijk stevig in. Er zijn echter platformen die enkel tickets verhandelen en toelaten indien bv. maximaal 120% van de prijs wordt gevraagd. Hiermee wordt actieve overtreding van de wet eigenlijk in de hand gewerkt en is de kans groot dat je van zulke platformen je geld kan terugvragen.

Het feit deze platformen vaak buitenlandse vennootschappen zijn, legt een ander pijnpunt bloot. Tickets worden vaak over de landsgrenzen verhandeld, en de vraag of de Belgische wetgeving en de beperking van de ticketprijs wel van toepassing is, hangt van verschillende factoren af.

Kortom: de Wet van 30 juli 2013 biedt je de mogelijkheid om steeds hetgeen je bovenop de oorspronkelijke ticketprijs betaald hebt, terug te vorderen, maar er liggen wel wat hindernissen in de weg: identificatie van de verkoper, elektronische handelsplatformen die eventueel moeilijk doen, terugvorderen over

de landsgrenzen heen... In deze gevallen strekt het tot aanbeveling een advocaat te raadplegen. Studio Legale geeft je graag een eerste advies over de mogelijkheden om in jouw specifieke geval terug te vorderen, eveneens gelet op een kosten/batenanalyse. Indien je veel teveel voor een al duur ticket betaald heeft, loont het zich hoogstwaarschijnlijk wel.

[Contacteer ons!](#)

Medialinks:

http://economie.fgov.be/nl/consument/bedrog/voorbeelden/doorverkoop_concerttickets/#.V76oB6JzKNg

<https://www.facebook.com/Studio-Legale-140460979359015/?fref=ts>